

Overformyndere, da den derved controllede sig selv; thi Formynderne og Børgerne vilde da komme til at udnævne de Mænd, som skulde kontrollere dem, og det vilde jo, efter min Opfattelse af Sagen, være endnu urigtigere. Overformynderen bestyrer ikke alen de Umyndiges Midler, han skal jo ogsaa kontrollere Formynderne og Børgerne, og det forekommer mig derfor ikke at være heldigt, at de, der vare Controllen undergivne, skulde vælge den, der skulde føre Controllen. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der udgjør Mindretallet, er dernæst atter idag kommet tilbage til, hvad han ved flere Leiligheder har yttret, at naar Staten var den, der bestilte Overformynderbestyrelsen, saa maatte Staten ogsaa have Ansvaret, og navnlig burde Ministeren ogsaa have Ansvaret. Jeg skal hertil bemærke, at Ministeren ogsaa har et vist Ansvaret (Tscherning: Ja, et vist!). Gjør Ministeren sig skyldig i nogen Forsømmelse i de Pligter, der paahvile ham med Hensyn til Overformyndervæsenet, da har han ligesaa godt et Ansvaret, som de Øvrige, der have med Overformyndervæsenet at gjøre. Forsømmer han f. Ex. at lade Regnskaberne revidere eller at paasee, at de Udsættelser, som stee ved Revisionen, ikke tages til Følge, da har han et Ansvaret — men Ministeren kan dog ikke bære Ansvaret for Noget, som ikke er ham tilregneligt. Ministeren kan saaledes ikke bære Ansvaret for, at en Herredsfoged som Overformynder gjør sig skyldig i Misligheder, som ere Ministeren ubekjendte, og som han først senere opdager; Slikt kan han dog ikke drages til Ansvaret for. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand selv kan være glad ved, at det ikke er saa. Der er jo i den senere Tid opdaget mange Misligheder, som en Bestyrelse, der forterer under Krigsministeriet, har gjort sig skyldig i, og der er mange af disse Misligheder, der ere begaaede, medens den ærede Rigsdagsmand var Krigsminister (Tscherning: Det forholder sig ikke saa!). Jo, netop medens den ærede Rigsdagsmand var Krigsminister, ere flere af disse Misligheder begaaede, men jeg vilde finde det høist ubilligt, om man nu vilde fremkomme med den Paastand, at den ærede Rigs-

dagsmand nu skulde drages til Ansvaret, fordi mange Misligheder i dette Forhold fandt Sted netop paa den Tid, da han var Krigsminister (Tscherning: Den ærede Minister tager fejl!). Nei, jeg gjør ikke. — Det er, altsaa min fulde Overbevisning, at Overformynderposten ikke bør være nogen Communalpost, men en Statspost. Den ærede Taler er dernæst gaaet over til at omtale Gagens Størrelse; dette er et Punkt, hvorom der kan være forskellige Meninger. Det, der har bevæget mig til, at foreslåe Gagen temmelig høj, er, at denne Mand har et betydeligt Ansvaret, idet han forvalter en Formue af, saa vidt jeg erindrer, 14 til 15 Millioner, og det tillige er ham, som skal bevilge de Udlaan, der finde Sted. Det er allerede ved en tidligere Leilighed fremhævet af den ærede Rigsdagsmand, at der har været Tale om, at der fandt Misbrug Sted ved disse Udlaan; men netop for at give denne Mand et saa rundeligt Udkomme, at han ikke skulde lade sig friste til at begaae slikt Misbrug, er det, at jeg har foreslået en saadan Gage. Jeg har imidlertid dog ikke troet, alene at kunne sikke imod Misbrug derved, at Gagen blev sat rundelig, og derfor har jeg sidsordnet ham, netop i disse Sager, 2 af Communen udvalgte Mænd. Herved og ved Hjælp af den rundelige Gage har jeg troet at kunne fjerne slikt Misbrug, som der saaledes har været talt om.

Tscherning: For det Første troer jeg, at den ærede Minister ikke er nøie inde i den Sag, han sigtede til; thi i saa Fald vilde han vide, at forsaavidt Noget af den hidrører fra den første Halvdeel af Aaret 1848, er det meget ubetydeligt; men dernæst vilde han ogsaa vide, at jeg allerede tidligere ved Afleveringen af Ministeriet og senere oftere her i Rigsdagen har opfordret til, at tage denne Sag under alvorlig Undersøgelse; men der er her gjentagne Gange fra Krigsministerens Side blevet svaret: „Ja, sør juridiske Beviser, saa skal jeg tage fat paa Sagen“; mere kan man vel ikke forlange af mig, thi jeg har jo ikke Magten til at drive det videre. Naar Ministeren for det Første ikke vil tage Hensyn til en directe Opfordring fra den, der fratræ-